

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: *Význam food blogů pro jejich pisatele*

Autorka práce: Anna Komínková

Vedoucí práce: Mgr. Vítězslav Slíva

FHS UK 2017

Hodnocená práce se věnuje tématu food blogů a food blogerů, konkrétně se formou kvalitativního výzkumu pokouší na vzorku 9 respondentů zkoumat motivace blogerů, vztah blogů k jejich (osobnímu) životu, význam blogů pro blogery. Práci tvoří teoretická část, metodologická kapitola a především praktická část, jež analyzuje rozhovory s respondenty.

Práce kolegyně Komínkové po mém soudu sice může být obhájena, jde však o práci, jež vykazuje několik podstatným způsobem negativních rysů. Skutečně jediným jasným pozitivem práce, jež takto oceňuji a beru v potaz, je faktická náročnost či časová investice do práce. Tuto pracnost však text v mnohém devaluje.

Připomínky k práci:

Design celé práce je velmi formální a míří do ztracena. V práci – v analytické části – není naprosto nic, co by nebylo vymezeno velmi obecnými mantinely teoretické části. Důvodem je, že práce neobsahuje žádnou reálnou analýzu. Jde pouze o přepis úryvků rozhovorů a pak o „kategorizaci“ (resp. „kódování“) těchto úryvků. Naprosto se nenaplnuje představa o kvalitativním výzkumu jakožto pronikání do hloubky problému, nýbrž jde o takový výzkum, ve kterém se odškrtaávají položky ze seznamu. Práce je repetitivní, mohla být rozsahem poloviční, aniž by se ze sdělení cokoliv podstatného ztratilo.

Práce důvěřivě opakuje tvrzení blogerů a s ničím je ani nekonfrontuje, ani nekontextualizuje. Když považuje bloger svou práci na plný úvazek za koníček, autorka to tak chápe také. Podobně je to s teoretickou částí, kde opět žádná analýza či interpretace neexistuje (s. 4: procenta z čeho?), Nardiová provedla na základě interview s 23 respondenty „kvantitativní analýzu“? (s. 7) Týká se seznam 179 food blogů jen blogerek? (s. 15) Tvrzení Dvořákové-Janů o absenci zájmu o jídlo v rámci společenských věd je velmi problematické a zasloužilo by si komentář, podobně i další tvrzení převzaté zjevně z téhož textu: „z průmyslově orientovaných zemí se staly potravinářské společnosti...“? (s. 18)

Práce se ptá po vztahu blogu a (osobního? profesionálního?) života, ale nijak respondenty ani nepasportizuje z hlediska rodinného zázemí, ani se neptá po jejich sociální situaci, po finančním zabezpečení, atp.

V teoretické části práce cítí potřebu vysvětlovat i zcela banální záležitosti: např. „koníček“ – dokonce: „zájmová činnost neboli hobby, česky také koníček“, s. 9, či „práci“ (s. 10). Paradoxní na tom je, že právě takto definovaný rozdíl koníčku a „práce“ není analyticky využit v závěru textu.

Jaká byla metoda získání vzorku? Sněhová koule nebo vybírání ze seznamu? (s. 23)

Pokud se v práci tvrdí, že validita výzkumu se omezuje na zkoumaný vzorek, pak proč práce cítí potřebu generalizovat („odlišný vztah k jídlu a vaření food blogerů [sic], kteří si prošli poruchou příjmu potravy, jak jsem uvedla výše.“ s. 29) – kolik jich bylo ve vzorku?; nebo provádět výčty typu „sedm z devíti“ (s. 30), či uvádět výpovědi jako potvrzení teze (s. 33). Smyslem není vytváření pravidel, ale porozumění.

Proč se o postupech na s. 25 mluví ve futurum („budu požadovat informovaný souhlas“)?

Jaký je rozdíl mezi „motivací“ a „významem“? Přináší perspektiva „významu“ cosi nového? (s. 54 nn.)

Formální problémy:

Formální úroveň práce je zcela otřesná. Právě z tohoto důvodu se pracnost textu devaluje. Naprosto nevěřím, že by autorka byť kurzoricky práci po sobě pročetla. Je napsaná na poslední chvíli, je nad snesitelnou míru plná překlepů, gramatických chyb, hrubek. Fonetický přepis rozhovorů je zbytečný, působí naopak v psaném textu rušivě. Jen čistě pro příklad uvádím elipsy: „Motivace k blogování...“ ??? (s. 6), „...pro zodpovězení výzkumných otázek a ...“ (s. 23) a novotvary „aurka“, „pokrmůči“ (s. 27), „vyvofil“ (s. 51). Pro další příklady stačí namátkově otevřít práci. V případě zájmena „jenž“ a „něž“ nepoužila autorka správný tvar zřejmě ani jednou.

Úroveň překladů z angličtiny je slabá (což je patrné i na způsobu parafrází z anglických článků), někdy vyloženě zavádějící: „hyper-local sources“ se stávají „zajišťováním zdrojů“ (s. 19).

Práce zachází velmi nekvalitně se zdroji. Jsem ochoten se smířit s praxí odkazu k celému dílu v případě parafrází, ale v případě přímých citací je absence paginace jednoznačnou chybou. V případě parafrází však často nevím, zda pracujeme se stejným textem: co z odstavce „Přístup blogera...“ je parafrází článku Leadbeatera a Millera? (s. 10), či kde v článku Lee a kol. najdeme definici food blogu? (s. 11)

V práci jsou nepřiznané citace (např. s. 11, „inzerce na blogu...“), citace bez zdroje (s. 36), ornamentální citace (jídlo „představuje základní předpoklad existence lidské společnosti v genetickém plánu jedinců i v rozsáhlé hierarchii pravidel a norem.“ (s. 16. Co se tím říká? Jak to souvisí s textem?), či chyby v bibliografických údajích - Dvořáková-Janů 1999 nebo 1997? (s. 17), www.praguefoodie.com (s. 20), hyperlink článku Leadbeatera a Miller.

Celkové hodnocení:

Práci zjevně nehodnotím jako kvalitní a důstojný výstup bakalářského studia. Za čestné řešení bych považoval stažení práce a přinejmenším důkladnou korekturu, neboť takovouto formální úroveň v případě kvalifikační práce na Univerzitě Karlově považuji za nepřijatelnou.

Hodnocení však ponechávám definitivně na zkušební komisi, jíž práci jedině z důvodu možnosti obhajoby **doporučuji**, avšak s tím, že práci hodnotím přinejlepším jako velmi slabou **dobrou**.